

Brusel 28. listopadu 2018
(OR. en)

14583/18

Interinstitucionální spis:
2018/0064(COD)

SOC 728
EMPL 546
MI 878
CODEC 2083
IA 389

ZPRÁVA

Odesílatel:	Výbor stálých zástupců (část I)
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	14247/18
Č. dok. Komise:	7203/18 - COM(2018) 131 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se zřizuje Evropská agentura pro pracovní záležitosti – obecný přístup

I. ÚVOD

Cílem návrhu Komise, který byl předložen dne 13. března 2018, je vytvořit novou agenturu nazvanou „Evropský orgán pro pracovní záležitosti“ (ELA). Úkolem tohoto orgánu by mělo být mimo jiné: 1) usnadňovat zaměstnancům, zaměstnavatelům a vnitrostátním správním orgánům přístup k informacím o právech a povinnostech v případě přeshraniční mobility, 2) podporovat koordinaci mezi členskými státy při přeshraničním prosazování příslušných právních předpisů Unie, 3) plnit úlohu mediátora mezi orgány členských států při hledání řešení v případě přeshraničních sporů mezi nimi, a 4) usnadňovat hledání řešení v případě narušení fungování trhu práce.

Komise navrhla, aby byly v rámci ELA sdruženy technické a operační úkoly sedmi stávajících subjektů EU (Evropského koordinačního úřadu portálu EURES, Technického výboru pro volný pohyb pracovníků, Výboru odborníků pro vysílání pracovníků, evropské platformy pro řešení problematiky nehlášené práce a tří podvýborů Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení – technické komise, účetní komise a smírčí rady). ELA by měla tvořit stálou strukturu v zájmu dosažení lepších a efektivnějších výsledků na základě posíleného fóra pro spolupráci a společné vyšetřovací činnosti.

Členské státy by měly do ELA vyslat národní styčné úředníky. Jejich úkolem by mělo být spolupracovat se správními orgány členských států a usnadňovat spolupráci mezi členskými státy i v jejich rámci po vzoru Europolu a Eurojustu.

Zřízením tohoto orgánu se nerozšíří působnost hmotného práva Unie. Jeho úkoly budou omezeny na podporu členských států v provádění stávajících příslušných právních předpisů Unie, zejména v oblastech, jako je přeshraniční mobilita pracovní síly a koordinace sociálního zabezpečení, včetně volného pohybu pracovníků, vysílání pracovníků a vysoce mobilních služeb.

Právní základ, tedy články 46 a 48 SFEU, vyžaduje, aby Rada rozhodla kvalifikovanou většinou v souladu s řádným legislativním postupem.

Před uplynutím lhůty osmi týdnů od předložení návrhu Komise předložily odůvodněná stanoviska vnitrostátní parlamenty Polska a Švédska¹.

Výbor pro zaměstnanost Evropského parlamentu² přijal dne 20. listopadu návrh zprávy a mandát má být potvrzen na plenárním zasedání ve dnech 28. a 29. listopadu 2018.

¹ Přezkum návrhu ze strany Komise nebyl nutný, neboť nebyl splněn požadavek jedné třetiny hlasů podle článku 7 protokolu č. 2 připojeného k SEU.

² Zpravodajem za Výbor pro zaměstnanost a sociální věci Jeroen Lenaers (EPP/NL).

Hospodářský a sociální výbor přijal stanovisko na plenárním zasedání dne 20. září 2018.

Výbor regionů přijal stanovisko na plenárním zasedání ve dnech 8. až 10. října 2018.

II. JEDNÁNÍ V RÁMCI PŘÍPRAVNÝCH ORGÁNŮ RADY

V návaznosti na prezentaci Komise uskutečněnou dne 23. dubna 2018 projednala Pracovní skupina pro sociální otázky návrh na deseti dalších zasedáních, z nichž sedm se uskutečnilo během rakouského předsednictví.

Předsednictví řídila intenzivní práci s cílem znění návrhu vyjasnit a nalézt kompromisní řešení, aby zohlednila různé připomínky vznesené delegacemi. Stávající kompromisní znění je náležitě vyvážené.

Hlavní projednávané otázky

1) Vymezení oblasti působnosti činností ELA

Komise navrhla vymezit oblast působnosti odkazem na „*záležitosti týkající se přeshraniční mobility pracovní síly a koordinace systémů sociálního zabezpečení v rámci Unie*“ a současně uvést v 7. bodu odůvodnění příslušné akty Unie. Členské státy toto řešení nepovažovaly za dostatečně přesné.

Předsednictví proto navrhlo vymezit oblast působnosti činností ELA pomocí uzavřeného seznamu aktů Unie v čl. 1 odst. 3, který vyvodilo ze 7. bodu odůvodnění. Bylo vyjasněno, že tento seznam by byl dynamický pouze v rozsahu, v němž by změny uvedených aktů ovlivňovaly oblast působnosti ELA. Tento přístup získal širokou podporu. Byly uvedeny konkrétní odkazy na spolupráci v případech přeshraničního narušení trhu práce a na koordinaci boje proti nehlášené práci, čímž byly tyto otázky ponechány v oblasti působnosti agentury.

- 2) Respektování **pravomocí členských států**, vnitrostátních systémů pracovněprávních vztahů a stávajících ujednání mezi členskými státy

Na žádost delegací byl doplněn odstavec, který zajistí, že zřízení ELA nebude mít v žádném směru dopad na pravomoci členských států, pokud jde o provádění a prosazování příslušného práva Unie, jejich systémů pracovněprávních vztahů a jejich vnitrostátního pracovního práva. Bylo také vyjasněno, že zřízením ELA nebudou dotčeny stávající dvoustranné dohody a ujednání o správní spolupráci mezi členskými státy, zejména dohody a ujednání, které se týkají vzájemně sladěných a společných inspekci.

3) **Úkoly ELA**

V reakci na otázky a připomínky delegací navrhlo předsednictví několik objasnění, pokud jde o vymezení úkolů ELA uvedených v článcích 5 až 12. Zejména definovalo pojmy „vzájemně sladěné inspekce“ a „společné inspekce“ a vyjasnilo, že účast na nich by byla dobrovolná.

Ve snaze jasně vymezit úkoly ELA při řešení problematiky nehlášené práce čerpalo předsednictví z formulací použitých v rozhodnutí (EU) 2016/344 a vložilo v této souvislosti nový článek.

Na žádost několika delegací a na základě informací, které poskytla Komise, předsednictví upřesnilo pojem přeshraničního narušení fungování trhu práce a úlohu ELA v těchto případech (článek 14).

4) **Začlenění subjektů podřízených Správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení**

Návrh Komise převést na ELA činnost „technického výboru“ a „účetní komise“, které jsou podřízeny Správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení, většina delegací nepodpořila.

Předsednictví proto z návrhu odkazy na tyto subjekty vypustilo.

Značný počet členských států měl rovněž za to, že by na ELA neměly být převedeny úkoly smírčí rady Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení; smírčí rada a její úkoly by měly i nadále spadat do působnosti správní komise.

Argumentovalo se mimo jiné tím, že ELA by patrně neměla odborné znalosti pro řešení případů v oblasti koordinace sociálního zabezpečení a že by mohla zasahovat do úlohy Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení, pokud jde o výklad nařízení (ES) č. 883/2004.

5) **Přechodná opatření**

Delegace zdůraznily, že je nutné zajistit kontinuitu úkolů, které ELA převeze od stávajících subjektů a struktur, jako je například „Technický výbor pro volný pohyb pracovníků“ zřízený podle nařízení (EU) č. 492/2011, „Výbor odborníků pro vysílání pracovníků“ zřízený rozhodnutím Komise 2009/17/ES, „evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce“ zřízená rozhodnutím (EU) 2016/344 a Evropský koordinační úřad portálu EURES zřízený podle nařízení (EU) 2016/589.

Předsednictví proto navrhlo, že by tyto struktury měly existovat i nadále a že by je Komise podporovala do doby, než bude ELA plně funkční.

Dne 23. listopadu 2018 projednal Výbor stálých zástupců (část I) nejnovější znění kompromisního návrhu předsednictví (dokument 14247/18). Ačkoli některé delegace by se raději více držely návrhu Komise, získal návrh předsednictví velmi širokou podporu.

Hlavní projednávané otázky

1) Název ELA

Některé členské státy chtěly zachovat původní název „Evropský orgán pro pracovní záležitosti“ (ELA), aby se zdůraznil význam této operační agentury ve srovnání s jinými; Většina členských států však podpořila návrh předsednictví, aby se nová agentura jmenovala „Evropská agentura pro pracovní záležitosti“, především proto, že se tím zohlední skutečnost, že úloha ELA by byla omezena na poskytování podpory členským státům.

2) Silniční doprava

Některé delegace poukázaly na probíhající jednání v oblasti silniční dopravy v rámci tzv. balíčku opatření v oblasti mobility a požádaly, aby byly vypuštěny související akty Unie uvedené v čl. 1 odst. 3 písm. g), h) a i). Zmínily rovněž riziko překrývání činností a paralelních struktur, zejména v oblasti silniční dopravy.

V reakci na tyto obavy přidalo předsednictví na konec 8. bodu odůvodnění doplňující větu.

Řada členských států podpořila i další požadavek, aby bylo v hlavní části znění uvedeno, že v oblasti silniční dopravy bude činnost ELA omezena na řešení otázek, které souvisejí s přeshraniční mobilitou pracovních sil a s koordinací sociálního zabezpečení.

Po právním výkladu, že toto už je obsaženo v čl. 1 odst. 2, dospělo předsednictví k závěru, že k vyřešení této otázky bude stačit ujasnění v 8. bodu odůvodnění. Tato změna je v příloze dokumentu označena **tučně a podtržením**.

3) **Mediace**

Členské státy se shodly na tom, že účast na mediaci by měla být dobrovolná. Většině členských států se rovněž líbil návrh předsednictví, že by měl mediátor spolu s dotčeným členským státem usilovat o dosažení konsenzu s cílem dospět k závěru, a to případně za podpory odborníků z jiných členských států a Komise.

Zbývající výhrady

Výhrada obecného přezkumu: HU, MT, PL, SE.

Výhrada parlamentního přezkumu: DK, UK

Výhrada obecného přezkumu, pokud jde o silniční dopravu: BG.

III. ZÁVĚR

Rada EPSCO se vyzývá, aby kompromisní znění uvedené v příloze této zprávy schválila v zájmu dosažení obecného přístupu na zasedání konaném dne 6. prosince 2018.

Návrh

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
kterým se zřizuje Evropská agentura pro pracovní záležitosti**

(text s významem pro EHP a pro Švýcarsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 46 a 48 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁴,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- 1) Volný pohyb pracovníků, svoboda usazování a volný pohyb služeb jsou základní zásady vnitřního trhu Unie, které jsou zakotveny ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“).

³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁴ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- 2) Podle článku 3 Smlouvy o Evropské unii má Unie usilovat o vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství směřující k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku a podporovat sociální spravedlnost a ochranu. V souladu s článkem 9 SFEU má Unie při vymezování a provádění svých politik a činností přihlížet k požadavkům spojeným mimo jiné s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a podporou vysoké úrovně všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví.
- 3) Na sociálním summitu v Göteborgu dne 17. listopadu 2017 Evropský parlament, Rada a Komise společně vyhlásily evropský pilíř sociálních práv. Na tomto summitu bylo připomenuto, že je třeba stavět na první místo občany, aby se dále rozvíjel sociální rozměr Unie, a podporovat konvergenci prostřednictvím úsilí vyvíjeného na všech úrovních, jak potvrdily závěry Evropské rady ze dne 14. prosince 2017.
- 4) Jak je uvedeno v jejich společném prohlášení o legislativních prioritách na rok 2018–2019, Evropský parlament, Rada a Komise se zavazují, že přijmou opatření v zájmu posílení sociálního rozměru Unie tak, že budou pracovat na zlepšení koordinace systémů sociálního zabezpečení⁵, chránit zaměstnance před zdravotními riziky na pracovišti⁶, zajišťovat spravedlivé zacházení se všemi na trhu práce Unie prostřednictvím modernizace pravidel o vysílání pracovníků⁷ a dále zlepšovat přeshraniční prosazování práva Unie.

⁵ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (COM(2016) 815 final).

⁶ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2004/37/ES o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci (COM(2017) 11 final).

⁷ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (COM(2016) 128 final).

- 5) Aby se posílila spravedlnost na jednotném trhu, jakož i důvěra v něj, měla by být zřízena Evropská agentura pro pracovní záležitosti (dále jen „agentura“). Za tímto účelem by měla agentura podporovat členské státy a Komisi v posilování přístupu jednotlivců a zaměstnavatelů k informacím o jejich právech a povinnostech v situacích přeshraniční mobility pracovní síly, jakož i přístupu k souvisejícím službám. Agentura by měla také podporovat soulad a spolupráci mezi členskými státy, aby se tak zajistilo účinné uplatňování práva Unie v těchto oblastech, plnit úlohu mediátora a usnadňovat hledání řešení v případě přeshraničních sporů nebo v případě narušení fungování trhu práce.
- 6) Agentura by měla být činná v oblastech, jako je přeshraniční mobilita pracovní síly a koordinace sociálního zabezpečení, včetně volného pohybu pracovníků, vysílání pracovníků a vysoce mobilních služeb. Rovněž by měla posílit spolupráci mezi členskými státy při řešení problematiky nehlášené práce, aniž by tím byly dotčeny pravomoci členských států rozhodovat o opatřeních přijímaných na vnitrostátní úrovni. Pokud se agentura v průběhu výkonu svých činností dozví o předpokládaných nesrovnalostech a porušeních v oblastech, jako jsou povinné pracovní podmínky, pravidla v oblasti zdraví a bezpečnosti nebo zaměstnávání státních příslušníků třetích zemí, měla by mít možnost o nich podat zprávu a v uvedených záležitostech spolupracovat s vnitrostátními orgány dotčených členských států a v příslušných případech s Komisí a dalšími příslušnými institucemi Unie.
- (6a)(nový) Oblast působnosti činností agentury by měla zahrnovat konkrétní akty Unie uvedené v tomto nařízení, včetně budoucích změn těchto aktů Unie.

- 7) Agentura by měla přispívat k usnadnění volného pohybu pracovníků upraveného v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011⁸, ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/54/EU⁹ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589¹⁰. Měla by usnadnit vysílání pracovníků upravené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES¹¹ a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU¹², mimo jiné podporou prosazování těchto ustanovení provedených prostřednictvím všeobecně použitelných kolektivních smluv v souladu s postupy členských států.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/54/EU ze dne 16. dubna 2014 o opatřeních usnadňujících výkon práv udělených pracovníkům v souvislosti s jejich volným pohybem (Úř. věst. L 128, 30.4.2014, s. 8).

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016 o Evropské síti služeb zaměstnanosti (EURES), přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce a o změně nařízení (EU) č. 492/2011 a (EU) č. 1296/2013 (Úř. věst. L 107, 22.4.2016, s. 1.).

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

Aniž jsou dotčeny úkoly a činnosti Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení, měla by také přispívat ke koordinaci systémů sociálního zabezpečení upravené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004¹³, v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009¹⁴ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010¹⁵, jakož i v nařízení Rady (ES) č. 1408/71¹⁶, v nařízení Rady (ES) č. 574/2003¹⁷ a v nařízení Rady (ES) č. 859/2003¹⁸.

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1, oprava Úř. věst. L 200, 7.6.2004, s. 1).

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

¹⁶ Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971 s. 2).

¹⁷ Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1).

¹⁸ Nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1).

- 8) V některých případech bylo přijato odvětvové právo Unie, aby se reagovalo na specifické potřeby v dotčeném odvětví, například v oblasti mezinárodní dopravy. Agentura by se **v rámci své působnosti** měla zabývat také aspekty přeshraniční **mobility pracovní síly** **a aspekty sociálního zabezpečení** vyplývajícími z uplatňování takového odvětvového práva Unie, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006¹⁹, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES²⁰, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009²¹ a směrnice *(kterou se mění směrnice 2006/22/ES – COM(2017) 278)*²², přičemž je třeba zamezit překrývání činností a paralelním strukturám. Agentura by mohla zejména podporovat spolupráci mezi členskými státy v případě, kdy členské státy nezřídily dvoustranné nebo mnohostranné struktury pro prosazování práva.

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1).

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 35).

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51).

²² COM(2017) 278 – návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na prosazování, a stanovují konkrétní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnici 96/71/ES a směrnici 2014/67/EU.

- 9) Osobami, kterých se činnosti agentury týkají, by měly být osoby, na něž se vztahuje právo Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení, včetně pracovníků, osob samostatně výdělečně činných, žadatelů o práci a osob, které nejsou ekonomicky aktivní; mělo by se to týkat občanů Unie a státních příslušníků třetích zemí, kteří legálně pobývají v Unii, jako jsou vyslaní pracovníci, osoby převedené v rámci společnosti nebo dlouhodobě pobývajících rezidenti, jakož i jejich rodinní příslušníci.
- 10) Zřízením agentury by neměla vzniknout nová práva ani povinnosti vztahující se na jednotlivce či zaměstnavatele, včetně hospodářských subjektů nebo neziskových organizací, neboť činnosti agentury by se na ně měly vztahovat do míry, v níž se na ně vztahuje právo Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení.
- 11) Aby se zajistilo, že budou jednotlivci i zaměstnavatelé moci těžit ze spravedlivého a efektivně fungujícího vnitřního trhu, měla by agentura podporovat vytváření příležitostí, pokud jde o jejich mobilitu, poskytování služeb a provádění náboru kdekoli v Unii. Patří sem prosazování přeshraniční mobility jednotlivců tím, že se jim usnadní přístup ke službám přeshraniční mobility – jde například o přeshraniční přiřazování nabídek volných pracovních míst, stáží a učňovské přípravy k žádostem uchazečů –, jakož i tím, že se podpoří režimy mobility, jako je „Tvoje první práce přes EURES“ nebo „ErasmusPro“. Agentura by měla rovněž přispět ke zlepšení transparentnosti informací, týkajících se mimo jiné práv a povinností zakotvených v právu Unie a přístupu jednotlivců a zaměstnavatelů ke službám, ve spolupráci s dalšími informačními službami Unie, jako je portál Vaše Evropa – Poradenství, a k plnému využívání výhod portálu Vaše Evropa, který bude pilířem jednotné digitální brány, jakož i k zajištění souladu s tímto portálem zřízeným nařízením [Úř. věst.: doplnit odkaz na jednotnou digitální bránu – COM(2017)256]²³.

²³ Nařízení [Úř. věst. doplnit odkaz na jednotnou digitální bránu – COM(2017) 256].

- 12) Za tímto účelem by měla agentura také úzce a strukturovaným způsobem spolupracovat s dalšími relevantními iniciativami a sítěmi Unie, zejména s evropskou sítí veřejných služeb zaměstnanosti (VSZ)²⁴, sítí European Enterprise Network, kontaktním místem pro hranice, systémem SOLVIT²⁵ a Výborem vrchních inspektorů práce (SLIC), jakož i s relevantními vnitrostátními útvary, například subjekty na podporu rovného zacházení a na podporu pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků, které určily členské státy podle směrnice 2014/54/EU. Agentura by měla nahradit Komisi v řízení Evropského koordinačního úřadu Evropské sítě služeb zaměstnanosti („EURES“) zřízeného nařízením (EU) 2016/589, včetně vymezení potřeb uživatele a funkčních požadavků na efektivitu portálu EURES i souvisejících služeb informačních technologií, avšak s výjimkou poskytování informačních technologií, provozu a rozvoje infrastruktury informačních technologií, které budou nadále zajišťovány Komisí.

²⁴ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2014/EU ze dne 15. května 2014 o posílení spolupráce mezi veřejnými službami zaměstnanosti (VSZ) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 32).

²⁵ Doporučení Komise ze dne 17. září 2013 o zásadách, jimiž se řídí síť SOLVIT (Úř. věst. L 249, 19.9.2013, s. 10).

- 13) Agentura by měla v zájmu spravedlivého, jednoduchého a účinného uplatňování práva Unie podporovat spolupráci a včasnou výměnu informací mezi členskými státy. Národní styční úředníci pracující v rámci agentury by společně s dalšími zaměstnanci měli členské státy podporovat v dodržování povinností v oblasti spolupráce, urychlovat vzájemné výměny prostřednictvím postupů zaměřených na omezování prodlení a udržovat kontakty s ostatními národními styčními úředníky, subjekty a kontaktními místy zřízenými podle právních předpisů Unie. Agentura by měla podporovat uplatňování inovativních přístupů k účelné a efektivní přeshraniční spolupráci, včetně nástrojů elektronické výměny dat, jako je systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI), a měla by přispívat k další digitalizaci postupů a zlepšování nástrojů IT používaných pro výměnu zpráv mezi vnitrostátními orgány.
- 14) Aby se posílila schopnost členských států řešit nesrovnalosti s přeshraničním rozměrem ve vztahu k právu Unie v rámci oblasti působnosti agentury, měla by agentura podporovat vnitrostátní orgány při provádění vzájemně sladěných a společných inspekcí mimo jiné tak, že usnadní jejich provádění v souladu s článkem 10 směrnice 2014/67/EU. Tyto inspekce by měly být provedeny na žádost členských států nebo poté, co členské státy vyjádří souhlas s návrhem agentury. Agentura by měla členským státům podílejícím se na vzájemně sladěných nebo společných inspekcích poskytovat strategickou, logistickou a technickou podporu, přičemž by měly být zcela dodrženy požadavky na důvěrnost. Inspekce by měly být prováděny po dohodě s dotčenými členskými státy a měly by probíhat v naprostém souladu s právním rámcem vnitrostátního práva dotčených členských států, které by měly na základě výsledků vzájemně sladěných a společných inspekcí přijmout navazující opatření v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.

- 15) Aby bylo možné sledovat vznikající trendy, výzvy nebo mezery v oblastech, jako je mobilita pracovní síly a koordinace sociálního zabezpečení, měla by agentura rozvíjet analytické schopnosti, jakož i schopnosti posuzování rizik. To by mělo zahrnovat provádění analýz a studií v oblasti trhu práce, jakož i vzájemná hodnocení. Agentura by měla monitorovat potenciální nerovnováhy, pokud jde o dovednosti a přeshraniční toky pracovní síly, včetně jejich možného dopadu na územní soudržnost. Agentura by měla také podporovat posuzování rizik uvedené v článku 10 směrnice 2014/67/EU. Agentura by měla zajistit synergie a doplňkovost s dalšími agenturami, službami nebo sítěmi Unie. Mělo by sem patřit také získávání vstupních údajů ze sítě SOLVIT a podobných služeb o opakujících se problémech, s nimiž se potýkají jednotlivci a podniky při výkonu svých práv v oblastech spadajících do oblasti působnosti agentury. Agentura by měla rovněž usnadnit a zefektivnit činnosti související se sběrem údajů stanovené v příslušném právu Unie v rámci její oblasti působnosti. Pro členské státy by to neznamenal vznik žádných nových oznamovacích povinností.
- 16) Agentura by měla pro účely posílení kapacity vnitrostátních orgánů a zlepšení soudržnosti při uplatňování práva Unie v rámci své oblasti působnosti poskytovat vnitrostátním orgánům operativní podporu, a to mimo jiné tím, že se vypracují praktické pokyny, stanoví se programy odborné přípravy a vzájemného učení, podpoří se projekty vzájemné pomoci, usnadní se výměny zaměstnanců, jako jsou výměny uvedené v článku 8 směrnice 2014/67/EU, a členským státům se poskytne pomoc s organizací osvětových kampaní, v jejichž rámci budou jednotlivci a zaměstnavatelé informováni o svých právech a povinnostech. Agentura by měla podporovat výměnu, šíření a přejímání osvědčených postupů.

- 17) Agentura by měla plnit úlohu mediátora. Členské státy by měly mít možnost postupovat agentuře sporné jednotlivé věci za účelem mediace poté, co se tyto věci nepodaří vyřešit na základě přímého kontaktu, dialogem nebo postupem dialogu, který byl pro tento účel zaveden. Správní rada by měla přijmout jednací řád, v němž stanoví podrobnosti mediačního řízení. Mediací by se měly řešit pouze spory mezi členskými státy, zatímco jednotlivci a zaměstnavatelé, kteří se potýkají s obtížemi při uplatňování svých práv v rámci Unie, by měli mít nadále možnost se obrátit na služby poskytované na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie, jež se na řešení takových věcí zaměřují; jedná se například o síť SOLVIT, které by měla agentura tyto věci postupovat. Síť SOLVIT by měla mít rovněž možnost postoupit agentuře ke zvážení ty věci, u nichž nelze problém vyřešit kvůli rozdílům mezi vnitrostátními správními orgány.

Agentura by měla plnit úlohu mediátora, aniž jsou dotčeny pravomoci Evropského soudního dvora týkající se výkladu práva EU.

Pro spory týkající se koordinace sociálního zabezpečení by měl být nadále uplatňován dohodovací postup Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení a tyto spory by neměla řešit agentura, přestože by oba subjekty měly v případě potřeby spolupracovat, zejména prostřednictvím výměny příslušných informací.

- 18) Agentura by měla napomáhat ke spolupráci a sdílení informací mezi příslušnými zúčastněnými stranami, a řešit tak situace, kdy dochází k narušení fungování trhu práce, které se dotýká více než jednoho členského státu. Bez ohledu na povahu událostí, které mohou mít rozsáhlé negativní dopady na trh práce, ať se jedná o ekonomické či finanční potíže nebo o strukturální změny v podniku, které ovlivňují zaměstnanost, by měla agentura poskytovat fórum pro dialog a spolupráci dotčených zúčastněných stran s cílem zmírnit důsledky takových událostí.

19) Evropský rámec interoperability (EIF) nabízí zásady a doporučení, jak zlepšit řízení činností v oblasti interoperability a poskytování veřejných služeb, vytvářet vztahy mezi organizacemi a přeshraniční vztahy, zefektivnit procesy podporující digitální výměny mezi koncovými body a zajistit, aby stávající i nové právní předpisy podporovaly zásady interoperability. Evropská referenční architektura interoperability (EIRA) je obecná struktura, která se skládá ze zásad a pokynů pro realizaci řešení interoperability²⁶. V okamžiku, kdy se řeší záležitosti týkající se interoperability, měly by jak EIF, tak EIRA zajistit agentuře vedení a podporu.

(19a)(nový) Cílem agentury by mělo být zajištění lepšího přístupu k on-line informacím a službám pro zúčastněné strany na úrovni Unie i členských států a usnadnění výměny informací mezi nimi. Proto by agentura měla, kdykoli je to možné, podporovat využívání digitálních nástrojů. Kromě informačních systémů a internetových stránek hrají stále důležitější úlohu v rámci přeshraničního trhu mobility pracovní síly digitální nástroje, jako jsou on-line platformy. Tyto nástroje jsou tedy užitečné pro zajištění snadného přístupu k příslušným on-line informacím a usnadňují výměnu informací mezi zúčastněnými stranami na úrovni Unie i členských států, pokud jde o jejich přeshraniční činnosti.

²⁶ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2240 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se zavádí program pro řešení interoperability a společné rámce pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (program ISA²) jako prostředek modernizace veřejného sektoru (Úř. věst. L 318, 4.12.2015, s. 1).

(19b)(nový) Agentura by měla usilovat o to, aby byly internetové stránky a mobilní aplikace vytvořené k provádění úkolů stanovených v tomto nařízení v souladu s příslušnými požadavky Unie na přístupnost. Podle směrnice 2016/2102/EU²⁷ mají členské státy povinnost zajistit, aby internetové stránky jejich veřejných subjektů byly přístupné v souladu se zásadami vnímatelnosti, ovladatelnosti, srozumitelnosti a stability a aby splňovaly požadavky uvedené směrnice. Jelikož se tato směrnice nevztahuje na internetové stránky a mobilní aplikace orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, měla by agentura usilovat o dodržování zásad, které jsou v ní stanoveny.

- 20) Agentura by se měla řídit a fungovat podle zásad společného prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o decentralizovaných agenturách ze dne 19. července 2012.
- 21) V zájmu zajištění účinného fungování agentury by ve správní radě měly být zastoupeny členské státy a Komise. Složení správní rady, včetně výběru jejího předsedy a místopředsedy, by mělo respektovat zásady genderové vyváženosti, zkušenosti a kvalifikace. Aby se zajistilo účinné a účelné fungování agentury, měla by správní rada zejména přijmout roční pracovní program, vykonávat své funkce související s rozpočtem agentury, přijmout finanční pravidla použitelná na agenturu, jmenovat výkonného ředitele a stanovit postupy, jimiž výkonný ředitel přijímá rozhodnutí týkající se provozních úkolů agentury. Zástupci zemí, které nejsou členskými státy Unie a které uplatňují pravidla Unie v oblasti působnosti agentury, se mohou účastnit zasedání správní rady jako pozorovatelé.

²⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru (Úř. věst. L 327, 2.12.2016, s. 1).

- 22) Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise, správní rada a výkonný ředitel by své funkce měli vykonávat nezávisle a jednat ve veřejném zájmu.
- 23) Agentura by se měla v oblastech, které spadají do oblasti její působnosti, přímo opírat o odborné znalosti příslušných zúčastněných stran prostřednictvím speciální skupiny zúčastněných stran. Členové by měli být zástupci sociálních partnerů na úrovni Unie. Při výkonu svých činností skupina zúčastněných stran náležitě zohlední stanoviska Poradního výboru pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení zřízeného nařízením (ES) č. 883/2004, jakož i Poradního výboru pro volný pohyb pracovníků zřízeného nařízením (EU) č. 492/2011, a bude vycházet z jejich odborných znalostí.
- 24) V zájmu zajištění své úplné samostatnosti a nezávislosti by měla agentura disponovat samostatným rozpočtem, jehož příjmy by pocházely ze souhrnného rozpočtu Unie, dobrovolných finančních příspěvků členských států a příspěvků třetích zemí, které se podílejí na činnosti agentury. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech by měl být rovněž s to získávat prostředky na základě dohod o přiznání příspěvku nebo granty ad hoc a pobírat poplatky za publikace a veškeré služby, které agentura poskytuje.
- 25) Zpracování osobních údajů v kontextu tohoto nařízení by se mělo provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679²⁸, jakož i s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001²⁹ podle toho, které ustanovení je použitelné. Tím se myslí rovněž zavedení vhodných technických a organizačních opatření k plnění povinností uložených uvedenými nařízeními, zejména opatření, která se týkají zákonnosti zpracování údajů, bezpečnosti zpracování, poskytování informací a práv subjektů údajů.

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- 26) Aby se zajistil transparentní provoz agentury, mělo by se na ni vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001³⁰. Činnosti agentury by měly být předmětem šetření, které provádí evropský veřejný ochránce práv podle článku 228 SFEU.
- 27) Na agenturu by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013³¹ a agentura by měla přistoupit k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF).
- 28) Hostitelský členský stát agentury by měl zajistit co nejlepší podmínky pro její řádné fungování.
- 29) V zájmu zajištění otevřených a transparentních podmínek zaměstnávání a rovného zacházení se zaměstnanci by se na zaměstnance a výkonného ředitele agentury měl vztahovat služební řád úředníků Evropské unie („služební řád úředníků“) a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie („pracovní řád ostatních zaměstnanců“) stanovené v nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 (společně dále jen „služební řád“), včetně pravidel týkajících se služebního tajemství nebo jiných srovnatelných povinností zachování důvěrnosti.

³⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

- 30) Agentura by měla spolupracovat s dalšími agenturami Unie v rámci jejich příslušných pravomocí, zejména s agenturami působícími v oblastech zaměstnanosti a sociálních věcí, přičemž by měla vycházet z jejich odborných poznatků a maximalizovat synergie: s Evropskou nadací pro zlepšení životních a pracovních podmínek (Eurofound), Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop), Evropskou agenturou pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci (EU-OSHA) a Evropskou nadací odborného vzdělávání (ETF), jakož i – pokud jde o boj proti organizované trestné činnosti včetně obchodování s lidmi –, s Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust).
- 31) Aby se do činností stávajících subjektů v oblasti přeshraniční mobility pracovní síly vnesl operační rozměr, agentura by měla převzít plnění úkolů vykonávaných Technickým výborem pro volný pohyb pracovníků, který byl zřízen nařízením (EU) č. 492/2011, Výborem odborníků pro vysílání pracovníků, který byl zřízen rozhodnutím Komise 2009/17/ES, včetně výměny informací o správní spolupráci, pomoci v otázkách provádění a přeshraničního vymáhání, a evropskou platformou pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce, která byla zřízena rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/344³². Jakmile agentura bude plně funkční, měly by uvedené subjekty zaniknout; správní rada však může rozhodnout o zřízení zvláštních pracovních skupin nebo panelů odborníků.

³² Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/344 ze dne 9. března 2016, kterým se zřizuje evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 12).

- 32) Agentura by neměla zasahovat do pravomocí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení, zřízené nařízením (ES) č. 883/2004 („správní komise“), pokud vykonává úkoly související s použitím nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009; oba subjekty by měly úzce spolupracovat s cílem dosáhnout synergie a zamezit překrývání činností.
- 33) Poradní výbor pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení zřízený nařízením (ES) č. 883/2004, jakož i Poradní výbor pro volný pohyb pracovníků zřízený nařízením (EU) č. 492/2011 poskytují fórum pro konzultaci se sociálními partnery a zástupci vlád na vnitrostátní úrovni. Agentura by měla přispět k jejich práci a může se účastnit jejich zasedání.
- 34) V zájmu zohlednění tohoto nového institucionálního uspořádání by měla být nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 změněna a rozhodnutí (EU) 2016/344 by mělo být zrušeno, jakmile se agentura bude plně funkční.
- 35) Agentura by měla respektovat různorodost vnitrostátních systémů pracovních vztahů, jakož i samostatnost sociálních partnerů, jak je výslovně uznána ve SFEU. Účastí na činnostech agentury nejsou dotčeny pravomoci, povinnosti ani odpovědnosti členských států – vyplývající mimo jiné z příslušných a použitelných úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP), jako je Úmluva č. 81 o inspekci práce v průmyslu a obchodě – ani pravomoci členských států regulovat a monitorovat vnitrostátní pracovní vztahy či v rámci těchto vztahů plnit úlohu mediátora, zejména pokud jde o právo na kolektivní vyjednávání a kolektivní akce.

- 36) Jelikož cílů tohoto nařízení, tedy podporovat volný pohyb pracovníků a služeb a přispívat k posilování spravedlnosti na vnitřním trhu, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni nekoordinovaně jednajících členských států, ale spíše jich může být z důvodu přeshraničního charakteru těchto činností a potřeby užší spolupráce mezi členskými státy lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- 37) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie, na kterou odkazuje článek 6 Smlouvy o Evropské unii,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I

Zásady

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se zřizuje Evropská agentura pro pracovní záležitosti (dále jen „agentura“).
2. Agentura je členským státům a Komisi nápomocna v záležitostech týkajících se přeshraniční mobility pracovní síly a koordinace systémů sociálního zabezpečení v rámci Unie.
3. Oblast působnosti činností agentury zahrnuje tyto akty Unie:
 - a) směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb³³;
 - b) směrnice 2014/67/EU o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“)³⁴;

³³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 18, 21.1.1997, s. 1).

³⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

- c) nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení³⁵ a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, včetně ustanovení nařízení (EHS) č. 1408/71³⁶ a (EHS) č. 574/72³⁷, jsou-li stále použitelná³⁸, nařízení (EU) 1231/2010³⁹ a nařízení (ES) 859/2003, kterým se působnost prvních dvou nařízení rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti;
- d) nařízení (EU) č. 492/2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie⁴⁰;

³⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1, oprava Úř. věst. L 200, 7.6.2004, s. 1).

³⁶ Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971 s. 2).

³⁷ Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1).

³⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

³⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁴⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).

- e) směrnice 2014/54/EU o opatřeních usnadňujících výkon práv udělených pracovníkům v souvislosti s jejich volným pohybem⁴¹;
- f) nařízení (EU) 2016/589 o Evropské síti služeb zaměstnanosti (EURES), přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce a o změně nařízení (EU) č. 492/2011 a (EU) č. 1296/2013⁴²;
- g) nařízení (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85⁴³;
- h) směrnice 2006/22/ES o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS⁴⁴;

⁴¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/54/EU ze dne 16. dubna 2014 o opatřeních usnadňujících výkon práv udělených pracovníkům v souvislosti s jejich volným pohybem (Úř. věst. L 128, 30.4.2014, s. 8).

⁴² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016 o Evropské síti služeb zaměstnanosti (EURES), přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce a o změně nařízení (EU) č. 492/2011 a (EU) č. 1296/2013 (Úř. věst. L 107, 22.4.2016, s. 1.).

⁴³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1.).

⁴⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 35).

- i) nařízení (ES) č. 1071/2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES⁴⁵.

4. Oblast působnosti činností agentury zahrnuje ustanovení tohoto nařízení, která se týkají:

- a) usnadnění spolupráce mezi zúčastněnými stranami na úrovni Unie a členských států v případech přeshraničního narušení fungování trhu práce a
- b) spolupráce mezi členskými státy při řešení problematiky nehlášené práce.

5. Toto nařízení respektuje pravomoci členských států, pokud jde o uplatňování a prosazování právních předpisů Unie uvedených v odstavci 3. Respektuje různorodost vnitrostátních systémů pracovních vztahů, jakož i samostatnost sociálních partnerů, jak jsou uznány SFEU. Nezasahuje do práv a povinností jednotlivců a zaměstnavatelů udělených podle právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů ani do práv a povinností vnitrostátních orgánů od nich odvozených.

Tímto nařízením nejsou dotčeny stávající dvoustranné dohody a ujednání o správní spolupráci mezi členskými státy, zejména dohody a ujednání, které se týkají vzájemně sladěných a společných inspekci.

Článek 2

Cíle

Cílem agentury je přispět k zajištění spravedlivé mobility pracovní síly na vnitřním trhu. Za tímto účelem a v rámci oblasti působnosti podle článku 1 agentura:

⁴⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51).

- a) usnadňuje jednotlivcům a zaměstnavatelům přístup k informacím o jejich právech a povinnostech, jakož i k souvisejícím službám;
- b) podporuje spolupráci mezi členskými státy při přeshraničním prosazování příslušných právních předpisů Unie, včetně usnadňování vzájemně sladěných a společných inspekcí;
- c) plní úlohu mediátora v případě přeshraničních sporů mezi členskými státy;
- d) usnadňuje spolupráci mezi příslušnými zúčastněnými stranami na úrovni Unie a členských států s cílem nalézt řešení v případech přeshraničního narušení fungování trhu práce;
- e) podporuje spolupráci mezi členskými státy při řešení problematiky nehlášené práce.

Článek 3

Právní postavení

1. Agentura je subjektem Unie s právní subjektivitou.
2. Agentura má v každém členském státě nejširší způsobilost k právním úkonům, kterou vnitrostátní právo daného členského státu přiznává právnickým osobám. Může zejména nabývat a zcizovat movitý a nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

Článek 4

Sídlo

Sídlem agentury je [x].

Kapitola II

Úkoly agentury

Článek 5

Úkoly agentury

Za účelem plnění svých cílů plní agentura tyto úkoly:

- a) usnadňuje jednotlivcům a zaměstnavatelům přístup k informacím o jejich právech a povinnostech v přeshraničních situacích, jakož i přístup ke službám v oblasti přeshraniční mobility pracovní síly v souladu s články 6 a 7;
- b) usnadňuje spolupráci a výměnu informací mezi vnitrostátními orgány v zájmu účinného uplatňování a prosazování příslušných právních předpisů Unie v souladu s článkem 8;
- c) podporuje vzájemně sladěné a společné inspekce v souladu s články 9 a 10;
- d) provádí analýzy a posouzení rizik v souvislosti s přeshraniční mobilitou pracovní síly v souladu s článkem 11;
- e) podporuje členské státy při budování kapacit v oblasti účinného uplatňování a prosazování příslušných právních předpisů Unie v souladu s článkem 12;
- ea)(nový) podporuje členské státy při řešení problematiky nehlášené práce v souladu s článkem 12a(novým);
- f) plní úlohu mediátora ve sporech mezi členskými státy v souvislosti s uplatňováním příslušných právních předpisů Unie v souladu s článkem 13;
- g) usnadňuje spolupráci mezi příslušnými zúčastněnými subjekty v případě přeshraničního narušení fungování trhu práce v souladu s článkem 14.

Článek 6

Informace o přeshraniční mobilitě pracovní síly

Agentura zlepšuje dostupnost, kvalitu a zpřístupnění informací nabízených jednotlivcům i zaměstnavatelům o jejich právech a povinnostech vyplývajících z aktů Unie uvedených v čl. 1 odst. 3 v zájmu usnadnění mobility pracovní síly v celé EU.

Za tímto účelem agentura:

- a) podporuje členské státy při uplatňování nařízení (ES) č. 589/2016 o síti EURES prostřednictvím:
 - i. usnadňování přístupu jednotlivců i zaměstnavatelů k informacím o jejich právech a povinnostech v situacích přeshraniční mobility pracovní síly, jakož i o životních a pracovních podmínkách, mimo jiné pomocí odkazů na vnitrostátní informační zdroje a přispíváním k informačním zdrojům na úrovni Unie;
 - ii. podpory příležitostí k posílení individuální mobility pracovní síly, mimo jiné pomocí nezávazných pokynů ohledně přístupu k učení a jazykovým školením;

[...]

- d) podpory členských států při plnění povinností souvisejících s přístupem k informacím a šířením informací v oblasti volného pohybu pracovníků, jak je stanoveno v článku 6 směrnice 2014/54/EU, a v oblasti vysílání pracovníků, jak je stanoveno v článku 5 směrnice 2014/67/EU, mimo jiné pomocí odkazů na vnitrostátní informační zdroje, jako jsou jediné oficiální celostátní internetové stránky;
- e) podpory členských států při zvyšování přesnosti, jakož i zlepšování úplnosti a uživatelské vstřícnosti příslušných vnitrostátních informačních služeb v souladu s kritérii kvality stanovenými v nařízení [Úř. věst. doplnit odkaz na jednotnou digitální bránu – COM(2017) 256];
- f) podporuje členské státy v tom, aby zefektivňovaly poskytování informací a služeb jednotlivcům a zaměstnavatelům v souvislosti s přeshraniční mobilitou na dobrovolném základě.

Článek 7

Přístup ke službám v oblasti přeshraniční mobility pracovní síly

1. Agentura poskytuje jednotlivcům a zaměstnavatelům služby v zájmu usnadnění mobility pracovní síly v celé EU. Za tímto účelem agentura:
 - a) podporuje rozvoj iniciativ posilujících přeshraniční mobilitu jednotlivců, včetně cílených režimů mobility;
 - b) usnadňuje jednotlivcům a zaměstnavatelům přístup k přeshraničnímu přiřazování nabídek volných pracovních míst, stáží a učňovské přípravy k životopisům a žádostem prostřednictvím EURES;
 - c) strukturovaným způsobem úzce spolupracuje v rámci jiných iniciativ a sítí Unie, jako je evropská síť veřejných služeb zaměstnanosti, síť European Enterprise Network, kontaktní místo pro hranice, Výbor vrchních inspektorů práce (SLIC), a to zejména za účelem identifikace a překonání přeshraničních překážek bránících mobilitě pracovní síly;
 - d) usnadňuje spolupráci mezi příslušnými službami na vnitrostátní úrovni, které byly určeny v souladu se směrnicí 2014/54/EU s cílem poskytovat informace, poradenství a pomoc jednotlivcům a zaměstnavatelům ohledně přeshraniční mobility, zejména uváděním kontaktních údajů na internetových stránkách subjektů zřízených podle článku 4 směrnice 2014/54/EU.
2. Agentura řídí Evropský koordinační úřad portálu EURES a zajišťuje, aby plnil své povinnosti v souladu s článkem 8 nařízení (EU) 2016/589, kromě technického provozu a rozvoje portálu EURES a souvisejících služeb informačních technologií, které bude i nadále řídit Komise. Agentura, za kterou nese odpovědnost výkonný ředitel, jak je stanoveno v čl. 23 odst. 4 písm. k), zajistí, aby tato činnost byla v plném souladu s požadavky příslušných právních předpisů o ochraně údajů, včetně požadavku jmenovat pověřence pro ochranu osobních údajů v souladu s článkem 37.

Článek 8

Spolupráce a výměna informací mezi členskými státy

1. Agentura usnadňuje spolupráci mezi členskými státy a podporuje je v tom, aby účinně dodržovaly své povinnosti týkající se spolupráce, včetně výměny informací, jak je vymezeno v právních předpisech Unie, v rámci pravomocí agentury.

Za tímto účelem agentura na žádost vnitrostátních orgánů a s cílem usplnit výměny mezi nimi zejména:

- a) podporuje vnitrostátní orgány při identifikaci příslušných kontaktních míst vnitrostátních orgánů v ostatních členských státech;
 - b) usnadňuje opatření, jež následují po předložení žádostí a po výměně informací mezi vnitrostátními orgány, přičemž poskytuje logistickou a technickou podporu, včetně překladatelských a tlumočnických služeb a prostřednictvím výměn týkajících se stavu daných věcí;
 - c) podporuje a sdílí osvědčené postupy;
 - d) usnadňuje postupy přeshraničního vymáhání sankcí a pokut v souladu se směrnicí 2014/67.
- 1a.(nový) Agentura předkládá Komisi čtvrtletní zprávy o vyřízených i nevyřízených žádostech mezi členskými státy, a je-li to považováno za nezbytné, postupuje je k mediaci v souladu s článkem 13.

[...]

3. Agentura podporuje používání elektronických nástrojů a postupů pro výměnu zpráv mezi vnitrostátními orgány, včetně systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI).

4. Agentura podporuje uplatňování inovativních přístupů k účelné a efektivní přeshraniční spolupráci a zkoumá případné využití mechanismů elektronické výměny mezi členskými státy pro snadnější odhalování podvodů, přičemž předkládá zprávy Komisi v zájmu dalšího rozvoje uvedených mechanismů.

Článek 9

Podpora vzájemně sladěných a společných inspekcí

1. Na žádost jednoho nebo více členských států agentura podporuje vzájemně sladěné nebo společné inspekce v oblasti působnosti svých činností, jak je stanovena v čl. 1 odst. 3.

Pro účely tohoto nařízení:

- a) vzájemně sladěné inspekce jsou inspekce týkající se souvisejících případů prováděné vnitrostátními orgány dvou nebo více členských států současně, přičemž každý vnitrostátní orgán působí na vlastním území;
- b) společné inspekce jsou inspekce prováděné vnitrostátním orgánem jednoho členského státu na jeho území za účasti vnitrostátních orgánů jednoho nebo více dalších dotčených členských států.

- 1a.(nový) Žádost může zaslat jeden nebo více členských států. Provedení vzájemně sladěné nebo společné inspekce může dotčeným orgánům členských států rovněž navrhnout sama agentura, pokud s tím souhlasí dotčené členské státy.

2. Pokud se orgán členského státu rozhodne neúčastnit se vzájemně sladěné nebo společné inspekce uvedené v odstavci 1 nebo tuto inspekci neprovést, bez zbytečného odkladu písemně nebo elektronickou cestou informuje agenturu a ostatní dotčené členské o důvodech takového rozhodnutí.

3. Organizace vzájemně sladěné nebo společné inspekce proběhne na základě předchozí dohody všech zúčastněných členských států prostřednictvím jejich národních styčných úředníků podle článku 33. Nesouhlasí-li jeden nebo více členských států se svou účastí na vzájemně sladěné nebo společné inspekci, provedou orgány ostatních členských států zamýšlenou vzájemně sladěnou nebo společnou inspekci v případě potřeby pouze v zúčastněných členských státech. Členské státy, které nesouhlasily s účastí na inspekci, uchovávají informace o zamýšlené inspekci jako důvěrné.

Článek 10

Ujednání týkající se vzájemně sladěných a společných inspekcí

1. Dohoda o provedení vzájemně sladěné nebo společné inspekce (dále jen „dohoda o vzájemně sladěné inspekci“ nebo „dohoda o společné inspekci“) mezi zúčastněnými členskými státy a agenturou stanoví podmínky pro provedení takového úkolu, případně včetně jakýchkoli ujednání o účasti zaměstnanců agentury v průběhu inspekce. Dohoda o vzájemně sladěné nebo společné inspekci může zahrnovat ustanovení, která umožní, aby vzájemně sladěné nebo společné inspekce poté, co budou dohodnuty a naplánovány, mohly proběhnout v krátkém časovém intervalu. Agentura stanoví vzor smluv.
2. Vzájemně sladěné a společné inspekce se provádějí v souladu s vnitrostátními právními předpisy členských států, v nichž inspekce probíhají. Navazující opatření se provádějí v souladu s vnitrostátními právními předpisy dotčených členských států.
3. Agentura poskytuje členským státům, jež vzájemně sladěné nebo společné inspekce provádějí, logistickou a technickou podporu, která může zahrnovat překladatelské a tlumočnické služby.
4. Zaměstnanci agentury se mohou vzájemně sladěné nebo společné inspekce zúčastnit po předchozím souhlasu daného členského státu, na jehož území budou v průběhu inspekce nápomocni, a v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

5. Vnitrostátní orgány, které vzájemně sladěnou nebo společnou inspekci provádějí, předkládají agentuře zprávu o výsledcích, jichž se dosáhlo v jejich příslušných členských státech, jakož i o celkovém operativním průběhu této vzájemně sladěné nebo společné inspekce nejpozději šest měsíců po ukončení inspekce.
6. Informace o vzájemně sladěných a společných inspekcích prováděných v rámci tohoto nařízení se zahrnou do čtvrtletních zpráv, jež mají být předkládány správní radě. Roční zpráva o inspekcích podporovaných agenturou se zahrne do její výroční zprávy o činnosti.
7. V případě, že se agentura v průběhu vzájemně sladěných nebo společných inspekcí nebo v průběhu jakékoli ze svých činností dozví o předpokládaných nesrovnalostech v uplatňování právních předpisů Unie uvedených v čl. 1 odst. 3, podá v případě potřeby o těchto předpokládaných nesrovnalostech zprávu dotyčnému členskému státu a Komisi.

Článek 11

Analýzy a posouzení rizik v souvislosti s přeshraniční mobilitou pracovní síly

1. Agentura posuzuje rizika a provádí analýzy v souvislosti s přeshraničními toky mobility pracovní síly, pokud jde o nerovnováhu na trhu práce, hrozby týkající se konkrétního odvětví a problémy, s nimiž se opakovaně potýkají jednotlivci a zaměstnavatelé v oblasti přeshraniční mobility. Za tímto účelem agentura využívá relevantní a aktuální statistické údaje dostupné z provedených průzkumů, zajišťuje doplňkovost s ostatními agenturami nebo službami Unie nebo vnitrostátními orgány, agenturami či službami, mimo jiné v oblastech, jako jsou prognózy poptávky po dovednostech a bezpečnost a ochrana zdraví při práci. Na žádost Komise může agentura provádět cílené hloubkové analýzy a studie, v případě potřeby vycházející z relevantních a aktuálních dostupných údajů, za účelem přezkumu specifických otázek mobility pracovní síly.

2. Agentura organizuje vzájemná hodnocení mezi členskými státy, které s účastní na těchto vzájemných hodnoceních souhlasily, s cílem:
 - (a) prozkoumat veškeré otázky, obtíže a specifické problémy, které se mohou objevit při provádění a praktickém uplatňování práva Unie v rámci pravomocí agentury, jakož i při jeho praktickém prosazování;
 - (b) posílit soudržnost v poskytování služeb jednotlivcům a podnikům;
 - (c) zlepšit znalosti a vzájemné porozumění různých systémů a postupů a posoudit účinnost různých politických opatření, včetně preventivních a odrazujících opatření.
3. Agentura plní svůj úkol týkající se analýzy a posouzení rizik ve spolupráci s dotčenými členskými státy a pravidelně podává členským státům a Komisi zprávy o svých zjištěních, přičemž nastiňuje možná opatření s cílem odstranit zjištěné nedostatky.
4. Agentura sbírá v případě potřeby statistické údaje shromážděné a dobrovolně poskytnuté členskými státy v oblastech práva Unie, které spadají do pravomocí agentury. Agentura tím usiluje o zefektivnění stávajících činností souvisejících se sběrem údajů v uvedených oblastech s cílem zabránit jejich zdvojenému sběru. V příslušných případech se použije článek 16. V případě potřeby agentura naváže kontakt s Komisí (Eurostatem) a sdílí výsledky uvedených činností, jež souvisejí se sběrem údajů.

Článek 12

Podpora budování kapacit

Agentura napomáhá členským státům při budování kapacit se zaměřením na podporu soudržného prosazování práva Unie ve všech oblastech uvedených v článku 1. Agentura provádí především tyto činnosti:

- a) pro potřeby členských států vypracovává společné nezávazné pokyny, včetně pokynů pro inspekce v případech s přeshraničním rozměrem, jakož i sdílené definice a společné koncepty, přičemž vychází z příslušné činnosti na úrovni členských států a Unie; tyto pokyny se vypracovávají ve spolupráci s vnitrostátními orgány odpovědnými za jejich uplatňování;
- b) podporuje a poskytuje vzájemnou pomoc v podobě „peer-to-peer“, nebo skupinových činností, jakož i výměny zaměstnanců a režimy dočasného přidělování pracovníků mezi vnitrostátními orgány;
- c) podporuje výměnu a šíření zkušeností a osvědčených postupů, včetně příkladů spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními orgány;
- d) vyvíjí odvětvové a meziodvětvové vzdělávací programy a zvláštní vzdělávací materiály, mimo jiné pomocí on-line vzdělávacích metod;
- e) podporuje osvětové kampaně, včetně kampaní, v nichž jednotlivce a zaměstnavatele – zejména malé a střední podniky – informuje o jejich právech, povinnostech a příležitostech, které mají k dispozici. Agentura zajišťuje, aby obsah osvětových kampaní doplňoval kampaně dalších příslušných agentur a služeb.

Spolupráce mezi členskými státy při řešení problematiky nehlášené práce

1. Agentura podporuje činnosti členských států zaměřené na řešení problematiky nehlášené práce tím, že:
 - a) podporuje spolupráci mezi příslušnými orgány členských států a dalšími zapojenými subjekty s cílem efektivněji a účelněji řešit problém nehlášené práce v jejích četných formách a související problém falešně hlášené práce, včetně zdánlivé samostatně výdělečné činnosti;
 - b) zlepšuje schopnost různých příslušných orgánů a subjektů členských států řešit problematiku nehlášené práce, pokud jde o její přeshraniční aspekty, a tím přispívá k rovným podmínkám;
 - c) zvyšuje povědomí veřejnosti o otázkách týkajících se nehlášené práce a o naléhavé potřebě přijmout vhodná opatření a povzbuzuje členské státy, aby zintenzivnily své úsilí o řešení problematiky nehlášené práce.
2. Agentura podněcuje spolupráci mezi členskými státy prostřednictvím:
 - a) výměny osvědčených postupů a informací;
 - b) rozvoje odborných znalostí a analýz, přičemž je třeba zamezit překrývání činností;
 - c) podpory a usnadňování inovativních přístupů k účelné a efektivní přeshraniční spolupráci a vyhodnocování zkušeností;
 - d) podpory horizontálního chápání záležitostí týkajících se nehlášené práce.

Článek 13

Mediace mezi členskými státy

1. Agentura může plnit úlohu mediátora ve sporech mezi dvěma či více členskými státy, pokud jde o jednotlivé případy uplatňování práva Unie v oblastech v působnosti článku 1, s výjimkou čl. 1 odst. 3 písm. c).
- 1a.(nový) Mediace slouží ke sladění rozdílných názorů mezi členskými státy dotčenými sporem a k přijetí nezávazného stanoviska. Mediace probíhá mezi mediátorem a členskými státy dotčenými sporem. Ve funkci poradce se mohou zúčastnit odborníci z členských států a z Komise.
2. Na žádost jednoho nebo více členských dotčených sporem, jež nebylo možno vyřešit v rámci předchozích přímých kontaktů a dialogu mezi členskými státy dotčenými sporem, zahájí agentura mediační řízení. Agentura může rovněž navrhnout zahájení mediačního řízení mezi členskými státy dotčenými sporem.
- 2a.(nový) Správní rada přijímá pravidla mediačního řízení, včetně pracovních ujednání, týkající se jmenování mediátorů a zapojení odborníků členských států a Komise.

- 2b.(nový) Účast členských států dotčených sporem na mediačním řízení je dobrovolná. Pokud se členský stát dotčený sporem rozhodne, že se řízení nezúčastní, informuje agenturu a ostatní členské státy dotčené sporem písemně nebo elektronickou cestou o důvodech svého rozhodnutí ve lhůtě, kterou správní rada stanovila v jednacím řádu.
3. Jakmile je daná věc předložena agentuře k mediaci, členské státy zajistí, aby byly veškeré osobní údaje týkající se uvedené věci anonymizovány, a agentura v žádné fázi mediačního řízení nezpracovává osobní údaje jednotlivců, kteří jsou danou věcí dotčeni.
 4. Věci, které jsou předmětem probíhajícího soudního řízení na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Unie, nejsou pro mediaci prováděnou agenturou přípustné. V případě, že jsou během mediačního řízení zahájena soudní řízení, mediace se pozastaví.
 5. Do tří měsíců od přijetí nezávazného stanoviska podají dotčené členské státy agentuře zprávu o opatřeních, která v důsledku stanoviska a v návaznosti na ně přijaly, nebo pokud žádná návazná opatření nepřijaly, podají zprávu o důvodech jejich nepřijetí.
 6. Agentura předloží Komisi jednou ročně zprávu o výsledcích mediace ve věcech, které vyřešila, a o věcech, jimiž se nezabývala.

Článek 14

Spolupráce v případě přeshraničního narušení fungování trhu práce

1. Na žádost dotčených členských států může agentura usnadnit spolupráci mezi příslušnými zúčastněnými stranami na úrovni Unie a členských států, které jsou otevřeny účasti na dialogu zaměřeném na řešení situací, kdy dochází k rozsáhlému narušení fungování trhu práce, které se dotýká více než jednoho členského státu, včetně případů rozsáhlé restrukturalizace nebo přemísťování podniků, jakož i zavírání společností, které mají dopad na zaměstnanost nebo vedou k hromadnému propouštění.
2. Agentura usnadňuje sdílení informací mezi příslušnými zúčastněnými stranami, jako jsou zapojené podniky, vnitrostátní a místní orgány, sociální partneři a Komise, a zajišťuje zvyšování povědomí o příslušných právních předpisech Unie a o finančních nástrojích, které jsou k dispozici za účelem zmírnění následků takových případů.

Článek 15

Spolupráce s ostatními agenturami

V případě potřeby stanoví agentura ujednání o spolupráci s dalšími decentralizovanými agenturami Unie s cílem zamezit překrývání činností a podpořit synergie a doplňkovost jejich činností.

Článek 16

Interoperabilita a výměna informací

Agentura koordinuje, vyvíjí a používá rámce interoperability, aby zaručila výměnu informací mezi členskými státy a také s agenturou. Tyto rámce interoperability jsou založeny na Evropském rámci interoperability a Evropské referenční architektuře interoperability, které jsou zmíněny v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2240⁴⁶ a o uvedený rámec a architekturu se opírají.

⁴⁶ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2240 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se zavádí program pro řešení interoperability a společné rámce pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (program ISA²) jako prostředek modernizace veřejného sektoru (Úř. věst. L 318, 4.12.2015, s. 1).

Kapitola III

Organizace agentury

Článek 17

Správní a řídicí struktura

1. Správní a řídicí struktura agentury je složena z(e):
 - a) správní rady, která plní funkce stanovené v článku 19;
 - b) výkonného ředitele, který plní povinnosti stanovené v článku 23;
 - c) skupiny zúčastněných stran, která plní funkce stanovené v článku 24.
2. Agentura může zřídit pracovní skupiny nebo panely odborníků se zástupci členských států a Komise nebo s externími odborníky v souladu s výběrovými řízeními pro účely plnění specifických úkolů či pro konkrétní politické oblasti, jako je řešení problematiky nehlášené práce, vysílání pracovníků nebo volný pohyb pracovníků.

Jednací řád takových pracovních skupin a skupin odborníků stanoví agentura po konzultaci s Komisí.

ODDÍL 1

SPRÁVNÍ RADA

Článek 18

Složení správní rady

1. Správní rada sestává z jednoho zástupce na vysoké úrovni z každého členského státu a dvou zástupců Komise, přičemž všichni mají hlasovací právo.
2. Každý člen správní rady má náhradníka. Náhradník zastupuje člena v jeho nepřítomnosti.
3. Členové správní rady zastupující své členské státy a jejich náhradníci jsou jmenováni příslušným členským státem.

Komise jmenuje členy, kteří ji zastupují.

Všichni členové správní rady jsou jmenováni na základě svých znalostí v oblastech uvedených v článku 1, přičemž se přihlídnou k jejich relevantním dovednostem v oblasti řízení, správy a rozpočtu.

Členské státy a Komise usilují o omezení obměny svých zástupců ve správní radě, aby byla zajištěna kontinuita činnosti správní rady. Všechny strany usilují o dosažení vyváženého zastoupení žen a mužů ve správní radě.

4. Funkční období členů a jejich náhradníků trvá čtyři roky. Toto funkční období lze prodloužit.
5. Zástupci třetích zemí, kteří uplatňují právo Unie v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení, se mohou účastnit zasedání správní rady jako pozorovatelé.

Článek 19

Funkce správní rady

1. Správní rada zejména:

- a) určuje strategické zaměření a dohlíží na činnosti agentury;
- b) dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem přijímá roční rozpočet agentury a vykonává další funkce ve vztahu k rozpočtu agentury podle kapitoly IV;
- c) posuzuje a přijímá souhrnnou výroční zprávu o činnosti agentury, včetně přehledu plnění jejích úkolů, a každoročně ji do 1. července předkládá Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru. Souhrnná výroční zpráva o činnosti se zveřejňuje;
- d) přijímá finanční pravidla použitelná na agenturu v souladu s článkem 30;
- e) přijímá strategii boje proti podvodům přiměřenou riziku podvodů s ohledem na náklady a přínosy opatření, jež mají být provedena;
- f) přijímá pravidla pro předcházení střetům zájmů a řešení těchto střetů u svých členů, členů skupiny zúčastněných stran a pracovních skupin a panelů agentury, které byly zřízeny v souladu s čl. 17 odst. 2, a každoročně zveřejňuje na svých internetových stránkách prohlášení o zájmech členů správní rady;
- g) na základě analýzy potřeb přijímá a pravidelně aktualizuje plány pro komunikaci a šíření informací uvedené v čl. 37 odst. 3;
- h) přijímá svůj jednací řád;
- ha)(nový) přijímá pravidla mediačního řízení podle čl. 13 odst. 2a (nový);

- i) zřizuje pracovní skupiny a panely podle č. 17 odst. 2 a přijímá jejich jednací řád;
- j) v souladu s odstavcem 2 vykonává ve vztahu k zaměstnancům agentury pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád ostatních zaměstnanců svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy⁴⁷ (dále jen „pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);
- k) přijímá prováděcí pravidla k provedení služebního řádu a pracovního řádu ostatních zaměstnanců v souladu s článkem 110 služebního řádu;
- l) v případě potřeby zřídí útvar interního auditu;
- m) jmenuje výkonného ředitele a ve vhodných případech prodlužuje jeho funkční období nebo ho odvolává z funkce v souladu s článkem 32;
- n) jmenuje účetního, na něhož se vztahuje služební řád a pracovní řád ostatních zaměstnanců a který je při výkonu svých povinností zcela nezávislý;
- o) určuje postup výběru členů a náhradníků skupiny zúčastněných stran zřízené v souladu s článkem 24 a uvedené členy a náhradníky jmenuje;
- p) zajišťuje náležitá opatření v návaznosti na zjištění a doporučení vyplývající ze zpráv o interním nebo externím auditu a hodnocení, jakož i ze šetření Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF);

⁴⁷ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

- q) přijímá veškerá rozhodnutí o zřízení vnitřních výborů či jiných subjektů agentury a v případě potřeby o jejich změnách, a to s ohledem na potřeby související s činností agentury a na řádné rozpočtové řízení;
- r) schvaluje návrh jednotného programového dokumentu agentury uvedeného v článku 25 před jeho předložením Komisi k vyjádření stanoviska;
- s) po obdržení stanoviska Komise přijímá jednotný programový dokument agentury dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem a v souladu s článkem 25.
- t)(nový) spolupracuje se Správní komisí pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení s cílem synchronizovat činnosti na základě vzájemné dohody a zabránit jakémukoli překrývání činností.

2. Správní rada v souladu s článkem 110 služebního řádu přijme rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, kterým přenesе příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a kterým stanoví podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí pozastaveno. Výkonný ředitel je oprávněn tyto pravomoci přenést na další osoby.
3. Vyžadují-li to mimořádné okolnosti, může správní rada prostřednictvím rozhodnutí dočasně pozastavit přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí výkonným ředitelem přenesených na další osoby a vykonávat je sama, nebo je přenést na některého ze svých členů nebo na zaměstnance jiného, než je výkonný ředitel.

Článek 20

Předseda správní rady

1. Správní rada volí z členů s hlasovacím právem předsedu a místopředsedu a usiluje o genderovou vyváženost. Předseda a místopředseda jsou voleni dvoutřetinovou většinou hlasů členů správní rady, kteří mají hlasovací práva.

Pokud není při prvním hlasování dosaženo dvoutřetinové většiny, zorganizuje se druhé hlasování, v němž jsou předseda a místopředseda voleni prostou většinou hlasů členů správní rady, kteří mají hlasovací práva.

Nemůže-li předseda plnit své povinnosti, jeho místo automaticky zaujme místopředseda.

2. Funkční období předsedy a místopředsedy trvá čtyři roky. Jejich funkční období může být jednou prodlouženo. Pokud však přestanou být kdykoli během svého funkčního období členy správní rady, skončí jejich funkční období automaticky ke stejnému datu.

Článek 21

Zasedání správní rady

1. Zasedání správní rady svolává předseda.
2. Výkonný ředitel agentury se porady účastní bez hlasovacího práva.
3. Řádná zasedání správní rady se konají alespoň dvakrát ročně. Kromě toho správní rada zasedá na žádost svého předsedy, Komise nebo alespoň jedné třetiny svých členů.

4. Správní rada nejméně jednou ročně svolává zasedání se skupinou zúčastněných stran.
5. Správní rada může na zasedání jako pozorovatele pozvat jakoukoli osobu či organizaci, jejíž stanovisko může být předmětem zájmu.
6. Členům správní rady a jejich náhradníkům mohou být s výhradou ustanovení jejího jednacího řádu na zasedáních nápomocni jejich poradci nebo odborníci.
7. Služby sekretariátu pro správní radu zajišťuje agentura.

Článek 22

Pravidla hlasování ve správní radě

1. Aniž je dotčen čl. 19 odst. 1 písm. b) a s), čl. 20 čl. 1 a čl. 32 odst. 8, přijímá správní rada rozhodnutí většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.
2. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas. V nepřítomnosti člena s hlasovacím právem je k výkonu jeho hlasovacího práva oprávněn jeho náhradník.

[...]

4. Výkonný ředitel se účastní jednání bez hlasovacího práva.
5. Jednací řád správní rady stanoví podrobnější uspořádání hlasování, zejména podmínky, za nichž může člen jednat v zastoupení jiného člena, a okolnosti, za nichž se mají pro účely hlasování použít písemné postupy.

ODDÍL 2

VÝKONNÝ ŘEDITEL

Článek 23

Povinnosti výkonného ředitele

1. Výkonný ředitel řídí agenturu. Výkonný ředitel je odpovědný správní radě.
2. Je-li k tomu výkonný ředitel vyzván, podá o výkonu svých povinností zprávu Evropskému parlamentu. Výkonného ředitele může k podání zprávy o výkonu jeho povinností vyzvat Rada.
3. Výkonný ředitel je zákonným zástupcem agentury.
4. Výkonný ředitel odpovídá za plnění úkolů svěřených agentuře tímto nařízením, zejména za:
 - a) běžnou správu agentury;
 - b) provádění rozhodnutí přijatých správní radou;
 - c) přípravu návrhu jednotného programového dokumentu a jeho předkládání správní radě ke schválení;
 - d) provádění jednotného programového dokumentu a předložení zprávy o jeho provádění správní radě;
 - e) přípravu návrhu souhrnné výroční zprávy o činnosti agentury a její předložení správní radě k posouzení a k přijetí;

- f) vypracování akčního plánu v návaznosti na závěry interních či externích auditních zpráv a hodnocení, jakož i na vyšetřování prováděné úřadem OLAF, a za vypracování zpráv o pokroku, které předkládá dvakrát ročně Komisi a pravidelně správní radě;
 - g) ochranu finančních zájmů Unie uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání, aniž je dotčena vyšetřovací pravomoc úřadu OLAF, účinnými kontrolami a zpětným získáním nesprávně vyplacených částek, pokud jsou zjištěny nesrovnalosti, a v případě potřeby ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících správních sankcí včetně finančních pokut;
 - h) přípravu strategie pro boj proti podvodům pro potřeby agentury a její předložení správní radě ke schválení;
 - i) přípravu návrhu finančních pravidel použitelných na agenturu a jejich předložení správní radě;
 - j) přípravu návrhu výkazu odhadu příjmů a výdajů agentury a plnění jejího rozpočtu;
 - k) provádění opatření stanovených správní radou s cílem plnit povinnosti uložené nařízením (ES) č. 45/2001 a týkající se ochrany údajů.
5. Výkonný ředitel rozhoduje o tom, zda je nezbytné vyslat jednoho či více zaměstnanců do jednoho nebo více členských států. Před rozhodnutím o zřízení místní kanceláře získá výkonný ředitel předchozí souhlas správní rady a příslušného členského státu, v němž se má nacházet místní kancelář. Rozhodnutím se určí rozsah činností, jež mají být v místní kanceláři prováděny, a to způsobem, který zabráni zbytečným nákladům a zdvojování administrativních funkcí agentury. Může být vyžadováno uzavření dohody o sídle s členským státem, v němž se má nacházet místní kancelář.

ODDÍL 3

SKUPINA ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

Článek 24

Vytvoření a složení skupiny zúčastněných stran

1. V zájmu usnadnění konzultací se zúčastněnými stranami, jakož i v zájmu využití jejich odborných znalostí v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení, se při agentuře zřizuje skupina zúčastněných stran s poradní funkcí.
2. Skupina zúčastněných stran může zejména předkládat stanoviska a radit správní radě ohledně otázek týkajících se uplatňování a prosazování práva Unie v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení.
3. Skupině zúčastněných stran předsedá výkonný ředitel a svolávána je alespoň dvakrát ročně z podnětu výkonného ředitele nebo na žádost Komise.
4. Skupina zúčastněných stran je složena ze šesti zástupců sociálních partnerů na úrovni Unie rovnoměrně zastupujících odbory a organizace zaměstnavatelů a ze dvou zástupců Komise.
5. Členové skupiny zúčastněných stran jsou nominováni svými příslušnými organizacemi a jmenováni správní radou. Správní rada také jmenuje náhradníky za týchž podmínek jako členy, přičemž náhradníci automaticky zastupují členy, kteří jsou nepřítomni nebo u nichž existuje překážka výkonu funkce. V největší možné míře se dodržuje vhodná genderová vyváženost, jakož i přiměřené zastoupení malých a středních podniků.
6. Sekretariát skupiny zúčastněných stran zajišťuje agentura. Skupina zúčastněných stran přijímá svůj jednací řád dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem. Jednací řád podléhá schválení správní radou.
7. Agentura zveřejní stanoviska a doporučení skupiny zúčastněných stran, jakož i výsledky konzultací s touto skupinou, kromě případů, kdy byly stanoveny požadavky na důvěrnost.

Kapitola IV

Sestavování a skladba rozpočtu agentury

ODDÍL 1

JEDNOTNÝ PROGRAMOVÝ DOKUMENT AGENTURY

Článek 25

Roční a víceleté programování

1. Každý rok vypracuje výkonný ředitel návrh jednotného programového dokumentu, který obsahuje zejména víceletý a roční program v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013⁴⁸, přičemž zohlední pokyny stanovené Komisí.
2. Správní rada každoročně nejpozději do 30. listopadu přijme návrh jednotného programového dokumentu uvedeného v odstavci 1. Předá jej Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do 31. ledna následujícího roku; to se týká i všech pozdějších aktualizovaných verzí uvedeného dokumentu.

Jednotný programový dokument se považuje za konečný po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie a v případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

⁴⁸ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013 ze dne 30. září 2013 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 208 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 328, 7.12.2013, s. 42).

3. Roční pracovní program stanoví podrobné cíle a předpokládané výsledky včetně ukazatelů výkonnosti. Obsahuje rovněž popis činností, které mají být financovány, a objem finančních a lidských zdrojů, který je na jednotlivé činnosti přidělen. Roční pracovní program je v souladu s víceletým pracovním programem uvedeným v odstavci 4. Je v něm jasné uvedeno, jaké úkoly byly oproti předcházejícímu rozpočtovému roku přidány, změněny nebo zrušeny. Je-li agentuře svěřen nový úkol v oblasti působnosti tohoto nařízení, správní rada schválený roční pracovní program změni.

Každá podstatná změna ročního pracovního programu se přijímá stejným postupem jako původní roční pracovní program. Správní rada může přenést pravomoc k provádění nepodstatných změn ročního pracovního programu na výkonného ředitele.

4. Ve víceletém pracovním programu je uvedeno celkové strategické programování včetně cílů, předpokládaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Pro každou činnost jsou v něm rovněž uvedeny orientační finanční a lidské zdroje, které se považují za nutné pro dosažení vymezených cílů.

V případě potřeby se strategické programování aktualizuje, zejména za účelem zohlednění výsledku hodnocení uvedeného v článku 41.

Článek 26

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje každoročně předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů agentury pro následující rozpočtový rok, včetně plánu pracovních míst, a zašle jej správní radě.
2. Správní rada na základě předběžného návrhu odhadu uvedeného v odstavci 1 přijme návrh odhadu příjmů a výdajů agentury pro následující rozpočtový rok.

3. Tento návrh odhadu příjmů a výdajů agentury se do 31. ledna každého roku zašle Komisi.
4. Komise předá návrh odhadu rozpočtovému orgánu spolu s návrhem souhrnného rozpočtu Unie.
5. Komise na základě návrhu odhadu zanesse do návrhu souhrnného rozpočtu Unie odhady, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a výši příspěvku ze souhrnného rozpočtu a předloží je rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 SFEU.
6. Rozpočtový orgán schválí prostředky na příspěvek pro agenturu.
7. Rozpočtový orgán přijme plán pracovních míst agentury.
8. Rozpočet agentury schvaluje správní rada. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.
9. V případě projektu v oblasti nemovitostí, u něhož je pravděpodobné, že bude mít významný dopad na rozpočet agentury, se použijí ustanovení nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013.

ODDÍL 2

PŘEDKLÁDÁNÍ, PLNĚNÍ A KONTROLA ROZPOČTU AGENTURY

Článek 27

Skladba rozpočtu

1. Odhady všech příjmů a výdajů agentury se vypracovávají na každý rozpočtový rok, jenž odpovídá kalendářnímu roku, a uvedou se v rozpočtu agentury.
2. Agentura má vyrovnaný rozpočet co do příjmů a výdajů.
3. Aniž jsou dotčeny jiné zdroje, příjmy agentury tvoří:
 - a) příspěvek Unie;
 - b) jakékoli dobrovolné finanční příspěvky členských států;
 - c) jakékoli příspěvky třetích zemí, které se podílejí na činnosti agentury podle článku 43;
 - d) možné financování z prostředků Unie v podobě dohod o přiznání příspěvku nebo grantů ad hoc v souladu s finančními pravidly agentury uvedenými v článku 30 a ustanoveními příslušných nástrojů na podporu politik Unie;
 - e) příjmy za publikace a veškeré služby poskytované agenturou.
4. Výdaje agentury zahrnují platy zaměstnanců, správní náklady a náklady na infrastrukturu a provozní výdaje.

Článek 28

Plnění rozpočtu

1. Rozpočet agentury plní výkonný ředitel.
2. Výkonný ředitel každoročně předkládá rozpočtovému orgánu všechny důležité informace o zjištěních, která vyplynula z hodnotících postupů.

Článek 29

Předkládání účetních závěrek a absolutorium

1. Účetní agentury předá do 1. března následujícího rozpočtového roku předběžnou účetní závěrku účetnímu Komise a Účetnímu dvoru.
2. Do 1. března následujícího rozpočtového roku poskytne účetní agentury účetnímu Komise také požadované účetní informace pro účely konsolidace, a to způsobem a ve formátu požadovanými účetním Komise.
3. Agentura zašle do 31. března následujícího rozpočtového roku zprávu o rozpočtovém a finančním řízení Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru.
4. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k prozatímním účtům agentury sestaví účetní agentury na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku agentury. Výkonný ředitel předloží konečnou účetní závěrku správní radě k vyjádření.
5. Správní rada vydá stanovisko ke konečné účetní závěrce agentury.

6. Do 1. července po ukončení každého rozpočtového roku zašle výkonný ředitel konečnou účetní závěrku spolu se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.
7. Odkaz na internetové stránky obsahující konečnou účetní závěrku agentury se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* do 15. listopadu následujícího finančního roku.
8. Výkonný ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na připomínky uvedené ve výroční zprávě Účetního dvora do 30. září. Výkonný ředitel zároveň zašle tuto odpověď správní radě a Komisi.
9. Výkonný ředitel poskytne Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro řádný průběh udělení absolutoria za daný rozpočtový rok v souladu s čl. 165 odst. 3 finančního nařízení.
10. Na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou předá Evropský parlament před 15. květnem roku N + 2 výkonnému řediteli zprávu o udělení absolutoria za plnění rozpočtu rozpočtového roku N.

Článek 30

Finanční pravidla

Správní rada přijme po konzultaci s Komisí finanční pravidla použitelná na agenturu. Tato finanční pravidla se mohou odchýlit od nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013, pouze pokud je to nezbytné pro zvláštní potřeby činnosti agentury a s předchozím souhlasem Komise.

KAPITOLA V

Zaměstnanci

Článek 31

Obecná ustanovení

Pro zaměstnance agentury platí služební řád a pracovní řád ostatních zaměstnanců⁴⁹ a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Unie za účelem uplatňování uvedeného služebního řádu a pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

Článek 32

Výkonný ředitel

1. Výkonný ředitel je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec agentury v souladu s čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců.
2. Výkonného ředitele jmenuje správní rada ze seznamu kandidátů navržených Komisí na základě otevřeného a transparentního výběrového řízení.
3. Smlouvu s výkonným ředitelem uzavírá jménem agentury předseda správní rady.
4. Funkční období výkonného ředitele trvá pět let. Před koncem tohoto období požádá správní rada Komisi, aby provedla posouzení, které přihlédne k hodnocení výsledků výkonného ředitele a budoucím úkolům a výzvám agentury.
5. Správní rada s ohledem na posouzení uvedené v odstavci 4 může funkční období výkonného ředitele jednou prodloužit, a to na dobu nepřesahující pět let.

⁴⁹ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

6. Výkonný ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo, se po skončení celkového funkčního období nesmí zúčastnit dalšího výběrového řízení na tutéž pozici.
7. Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze na základě rozhodnutí správní rady jednající na návrh Komise.
8. Správní rada přijímá rozhodnutí o jmenování, prodloužení funkčního období nebo odvolání výkonného ředitele dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.

Článek 33

Národní styční úředníci

1. Každý členský stát určí jednoho národního styčního úředníka jako národního odborníka vyslaného do agentury, který bude pracovat v jejím sídle podle článku 34.
2. Národní styční úředníci přispívají k plnění úkolů agentury mimo jiné tím, že usnadňují spolupráci a výměnu informací uvedené v článku 8 a podporou inspekci uvedených v článku 9. Rovněž působí jako národní kontaktní osoby v případě dotazů, které položily jejich členské státy a které se jejich členských států týkají, přičemž buď odpovídají na uvedené dotazy přímo, nebo úzce spolupracují se svými správními orgány.
3. Národní styční úředníci jsou oprávněni požadovat informace od svého členského státu, jak je stanoveno v tomto nařízení, přičemž plně respektují vnitrostátní právní předpisy svého členského státu, zejména pokud jde o ochranu údajů a pravidla důvěrnosti.

Článek 34

Vyslaní národní odborníci a jiní zaměstnanci

1. Kromě národních styčních úředníků může agentura využívat v jakékoli oblasti své práce jiné vyslané národní odborníky nebo jiné pracovníky, kteří nejsou zaměstnanci agentury.
2. Správní rada přijímá nezbytná prováděcí pravidla pro vyslané národní odborníky, včetně národních styčních úředníků.

KAPITOLA VI

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 35

Výsady a imunity

Na agenturu a její zaměstnance se vztahuje Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie.

Článek 36

Jazyková ujednání

1. Na agenturu se vztahují ustanovení nařízení Rady č. 1⁵⁰.
2. Překladatelské služby potřebné pro fungování agentury zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 37

Transparentnost, ochrana osobních údajů a komunikace

1. Na dokumenty v držení agentury se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001. Do šesti měsíců ode dne prvního zasedání přijme správní rada podrobná pravidla pro uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001.
2. Správní rada stanoví opatření ke splnění povinností stanovených nařízením (ES) č. 45/2001, zejména v souvislosti se jmenováním pověřence agentury pro ochranu osobních údajů, jakož i v souvislosti se zákonností zpracování údajů, bezpečností zpracování, poskytováním informací a s právy subjektů údajů.

⁵⁰ Nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

3. Agentura může z vlastní iniciativy provádět komunikační činnost v oblasti své působnosti. Přidělování zdrojů na komunikační činnost nesmí poškozovat účinné plnění úkolů uvedených v článku 5. Komunikační činnost se provádí v souladu s příslušnými plány pro komunikaci a šíření informací přijatými správní radou.

Článek 38

Boj proti podvodům

1. Za účelem usnadnění boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 883/2013 přistoupí agentura do šesti měsíců od data svého zprovoznění k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném úřadem OLAF a přijme vhodné předpisy použitelné na všechny zaměstnance agentury za použití šablony stanovené v příloze uvedené dohody.
2. Účetní dvůr má pravomoc provádět audit na základě dokumentů a kontrol na místě u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů, jakož i subdodavatelů, kteří od agentury obdrželi finanční prostředky Unie.
3. OLAF může provádět vyšetřování včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a v nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 s cílem stanovit, zda v souvislosti s grantem nebo zakázkou financovanou agenturou nedošlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu přijaté agenturou obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Evropský účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 39

Bezpečnostní pravidla týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých neutajovaných informací

Agentura přijme vlastní bezpečnostní pravidla rovnocenná bezpečnostním pravidlům Komise na ochranu utajovaných informací Evropské unie (EUCI) a citlivých neutajovaných informací, mimo jiné ustanovení týkající se výměny, zpracovávání a uchovávání takových informací v souladu s rozhodnutími Komise (EU, Euratom) 2015/443⁵¹ a 2015/444⁵².

Článek 40

Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost agentury se řídí právem použitelným pro příslušnou smlouvu.
2. Soudní dvůr Evropské unie je příslušný rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené agenturou.
3. V případě mimosmluvní odpovědnosti agentury v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států nahrazuje jakoukoli škodu, kterou její útvary nebo její pracovníci způsobí při plnění svých povinností.
4. Soudní dvůr Evropské unie je příslušný pro spory vztahující se k náhradě škody podle odstavce 3.
5. Osobní odpovědnost zaměstnanců agentury vůči orgánu je upravena ustanoveními služebního řádu nebo pracovního řádu ostatních zaměstnanců, které se na ně vztahují.

⁵¹ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁵² Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

Článek 41

Hodnocení

1. Nejpozději pět let po datu, které je uvedeno v článku 51, a poté následně každých pět let posoudí Komise výsledky agentury s ohledem na její cíle, mandát a úkoly. Hodnocení se zaměří zejména na zkušenosti získané během mediačního řízení podle článku 13, přičemž zohlední dohodovací postup uplatňovaný Správní komisí pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Zabývá se rovněž případnou potřebou změnit mandát agentury a finančními dopady jakékoli takové změny, včetně dalších synergií a účinnější koordinace s agenturami působícími v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí.
2. Pokud Komise usoudí, že další fungování agentury již není s ohledem na cíle, mandát a úkoly, které mu byly svěřeny, odůvodněné, může navrhnout, aby toto nařízení bylo odpovídajícím způsobem změněno nebo zrušeno.
3. Komise podá Evropskému parlamentu, Radě a správní radě zprávu o zjištěních, která z hodnocení vyplynou. Zjištění vyplývající z hodnocení zveřejní.

Článek 42

Správní šetření

Činnosti agentury jsou předmětem šetření, která provádí evropský veřejný ochránce práv podle článku 228 SFEU.

Článek 43

Spolupráce se třetími zeměmi

1. V rozsahu nezbytném k dosažení cílů stanovených v tomto nařízení a aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci členských států a orgánů Unie, může agentura spolupracovat s orgány třetích zemí, na které se vztahuje příslušné právo Unie v oblasti mobility pracovní síly a koordinace sociálního zabezpečení.

Za tímto účelem může agentura po předchozím schválení Komisí uzavřít pracovní ujednání s orgány třetích zemí. Z uvedených ujednání nevyplývají pro Unii ani její členské státy žádné právní závazky.

2. Agentura je otevřena účasti třetích zemí, které uzavřely s Unií za tímto účelem dohody.

Podle příslušných ustanovení dohod uvedených v prvním pododstavci se vypracují ujednání, jež určí zejména povahu, rozsah a způsob účasti dotčených třetích zemí na činnostech agentury, včetně ustanovení o účasti na iniciativách, které agentura provádí, finančních příspěvcích a zaměstnancích. Pokud jde o záležitosti týkající se zaměstnanců, tato ujednání musí být v každém případě v souladu se služebním řádem. Mohou také obsahovat ustanovení o zastupování těchto zemí jako pozorovatelů ve správní radě.

3. Komise zajistí, aby agentura působila v mezích svého mandátu a stávajícího institucionálního rámce tím, že s výkonným ředitelem agentury uzavře příslušné pracovní ujednání.

Článek 44

Dohoda o sídle a provozní podmínky

1. Nezbytná ujednání, jež se týkají umístění agentury v hostitelském členském státě, a zvláštní pravidla, která se v hostitelském členském státě použijí na výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance agentury a jejich rodinné příslušníky, se stanoví v dohodě o sídle uzavřené mezi agenturou a členským státem, v němž se sídlo nachází, poté, co k tomu správní rada udělí souhlas, nejpozději však do dvou let po vstupu tohoto nařízení v platnost.
2. Hostitelský členský stát agentury zajistí co nejlepší podmínky k jejímu plynulému a efektivnímu fungování, včetně vícejazyčné, evropsky zaměřené školní výuky a vhodných dopravních spojení.

Článek 45

Zahájení činnosti agentury

1. Agentura bude plně funkční nejpozději do dvou let od vstupu toho nařízení v platnost. Po dohodě s Komisí může správní rada stanovit dřívější datum, od kterého bude agentura plně funkční, a to pod podmínkou, že agentura bude mít dostatečnou provozní kapacitu k plnění vlastního rozpočtu.
2. Komise odpovídá za zřízení a počáteční fungování agentury do doby, než bude agentura plně funkční. Za tímto účelem:
 - a) dokud výkonný ředitel po svém jmenování správní radou v souladu s článkem 32 nepřevezme své povinnosti, může Komise určit úředníka Komise, který bude jednat jako dočasný výkonný ředitel a bude plnit úkoly svěřené výkonnému řediteli;

- b) odchylně od čl. 19 odst. 1 písm. j) a do přijetí rozhodnutí podle čl. 19 odst. 2 vykonává dočasný výkonný ředitel pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování;
- c) může Komise agentuře nabídnout pomoc, zejména vysláním úředníků Komise, aby vykonávali činnosti agentury v rámci odpovědnosti dočasného výkonného ředitele nebo výkonného ředitele;
- d) může dočasný výkonný ředitel schvalovat všechny platby kryté prostředky zanesené v rozpočtu agentury poté, co je schválila správní rada, a může uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci, a to po přijetí plánu pracovních míst agentury.

Článek 46

Změny nařízení (ES) 883/2004

Nařízení (ES) č. 883/2004 se mění takto:

- 1) v článku 1 se vkládá nový bod, který zní:

„na) „Evropskou agenturou pro pracovní záležitosti“ rozumí subjekt zřízený [nařízením, kterým se agentura zřizuje] a uvedený v článku 74a;“

[...]

- 4) za článek 74 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 74a

Evropská agentura pro pracovní záležitosti

Aniž jsou dotčeny úkoly a činnosti správní komise, Evropská agentura pro pracovní záležitosti podporuje uplatňování tohoto nařízení v souladu se svými úkoly stanovenými v [nařízení o zřízení agentury]. Správní komise spolupracuje s Evropskou agenturou pro pracovní záležitosti s cílem synchronizovat činnosti na základě vzájemné dohody a zamezit jakémukoli překrývání činností.“

[...]

Článek 48

Změny nařízení (EU) č. 492/2011

Nařízení (EU) č. 492/2011 se mění takto:

- 1) v článku 26 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Evropská agentura pro pracovní záležitosti zřízená [nařízením, kterým se zřizuje Evropská agentura pro pracovní záležitosti] se účastní zasedání poradního výboru jako pozorovatel a poskytuje relevantní technické vstupní informace a odborné znalosti.“;

- 2) články 29 až 34 se zrušují s účinností ke dni, kdy bude agentura plně funkční v souladu s čl. 45 odst. 1;

- 3) článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Jednací řády poradního výboru, které byly použitelné dne 8. listopadu 1968, zůstávají použitelné i nadále.“;

- 4) článek 39 se nahrazuje tímto:

„Článek 39

Správní výdaje poradního výboru jsou zahrnuty do souhrnného rozpočtu Evropské unie do oddílu, který se týká Komise.“

Článek 49

Změny nařízení (EU) 2016/589

Nařízení (EU) 2016/589 se mění takto:

- (1) článek 1 se mění takto:

- a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

organizaci sítě EURES mezi Komisí, Evropskou agenturou pro pracovní záležitosti a členskými státy;“

- b) písmeno b) se nahrazuje tímto:

spolupráci mezi Komisí, Evropskou agenturou pro pracovní záležitosti a členskými státy při sdílení příslušných dostupných údajů o volných pracovních místech, žádostech o zaměstnání a životopisech;“

- c) písmeno f) se nahrazuje tímto:

podporu sítě EURES na úrovni Unie prostřednictvím účinných komunikačních opatření přijatých Komisí, Evropskou agenturou pro pracovní záležitosti a členskými státy.“;

- 2) v článku 3 se doplňuje nový bod, který zní:

„8) „Evropskou agenturou pro pracovní záležitosti“ subjekt zřízený [nařízením, kterým se zřizuje Evropská agentura pro pracovní záležitosti]“;

3) v čl. 4 odst. 2 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Komise, Evropská agentura pro pracovní záležitosti a členové a partneři sítě EURES stanoví prostředky k zajištění tohoto cíle s ohledem na své povinnosti v této oblasti.“;

4) čl. 7 odst. 1 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

Evropský koordinační úřad, který je zřízený v rámci Evropské agentury pro pracovní záležitosti a který je odpovědný za pomoc síti EURES při provádění jejích činností;“

b) Doplněje se nové písmeno, které zní:

„e) Komise.“;

5) článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) uvozující věta se nahrazuje tímto:

„Evropský koordinační úřad napomáhá síti EURES při provádění jejích činností, zejména tím, že v úzké spolupráci s národními koordinačními úřady a Komisí rozvíjí a vykonává tyto činnosti:“;

ii) v písmeni a) se bod i) nahrazuje tímto:

jakožto majitel systému složeného z portálu EURES a souvisejících služeb informačních technologií, vymezení potřeb uživatele a funkčních požadavků, které mají být převedeny na Komisi, pokud jde o provoz a rozvoj portálu, včetně jeho systémů a postupů pro výměnu informací o volných pracovních místech, žádostech o zaměstnání a životopisech a podkladových dokumentů a dalších informací, ve spolupráci s dalšími příslušnými unijními informačními a poradenskými službami nebo sítěmi a jinými iniciativami,“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Evropský koordinační úřad je řízen Evropskou agenturou pro pracovní záležitosti. Evropský koordinační úřad vede pravidelný dialog se zástupci sociálních partnerů na unijní úrovni.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský koordinační úřad vypracovává ve spolupráci s koordinační skupinou uvedenou v článku 14 a s Komisí své víceleté pracovní programy.“;

6) v čl. 9 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

spolupráci s Komisí, Evropskou agenturou pro pracovní záležitosti a členskými státy v oblasti vyrovnávání nabídky a poptávky v rámci stanoveném v kapitole III;“

7) v článku 14 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Koordinační skupina se skládá ze zástupců, na příslušné úrovni Evropského koordinačního úřadu, Komise a národních koordinačních úřadů.“;

8) článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

Výměna informací o tocích a vzorcích mobility

Komise a členské státy sledují a zveřejňují toky a vzorce mobility pracovních sil v Unii na základě zpráv Evropské agentury pro pracovní záležitosti, s využitím statistik Eurostatu a dostupných vnitrostátních údajů.“

Článek 50

Zrušení

Rozhodnutí (EU) 2016/344 se zrušuje s účinností ke dni, k němuž bude agentura plně funkční v souladu s čl. 45 odst. 1.

Odkazy na rozhodnutí (EU) 2016/344 se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 51

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu

předseda nebo předsedkyně
